

[Jørgen Jørgensen.]

Gæld, de havde. Det er ikke alene et Forslag, der har til Hensigt at skærme Landbruget, hvad det naturligvis først og fremmest har, men det vil ogsaa i sine Konsekvenser have den Virkning at hindre den planløse Nedskaering af den i Landbrugsjendomme anbragte Kapital, som vilde komme, hvis Tvangsauktionerne Landet over skulde bestemme, hvorledes Gælden skulde skæres ned.

Bestemmelsen om, at Handelsministeren faar Beføjelse til at gribe ind over for Banker, finder jeg i høj Grad heldig. Jeg tror ikke, det er klogt, naar man fra visse Sider saa kategorisk afviser denne Bestemmelse, hvis Formaal jo ikke er, at Ministeren skal have hele Kontrollen med, at de Bestemmelser om Renten, som i Forvejen er vedtaget, overholdes, men hvis Formaal er, at Ministeren skal have Indseende med, at der ikke beregnes en højere Udlaansrente end rimeligt i Forhold til den Indlaansrente, der ydes. Jeg tror navnlig, at Venstre, der gør sig til Talsmand for Fastsættelse af en bestemt Margen mellem Indlaans- og Udlaansrente, skulde overveje, om det er klogt at afvise en Bestemmelse som denne, der allerede ved sin Tilstedeværelse vil have en meget gavnlig Indflydelse paa de Banker, som ikke i tilstrækkelig Grad respekterer det, der har været Hensigten med de Love, der er vedtaget, og som ikke var at skaffe Pengeinstitutterne en yderligere Fortjeneste, men at naa til en rimelig Rente, som Landbrugerhvervet kunde betale.

Det ærede Medlem Hr. Clausager var ogsaa meget betænkelig ved Forslaget om $\frac{1}{2}$ pCt.s Nedsættelse af Renten for nye Indlaan. Jeg ser bort fra alle de gnavne Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde over for den Nedsættelse af Indlaansrenten, som var foreslaet i Sommer, og enkelte andre Ting i Forslaget dengang. Det tager jeg naturligvis kun som det, det er; det ærede Medlem kan ikke være anderledes, Gnavenheden skal ud paa et vist Tidspunkt. Derfor skulde det ogsaa siges nu, at denne Nedsættelse af Indlaansrenten fra i Sommer var jo en Beskatning i Sammenligning med det, der her er foreslaet.

Denne Opfattelse vil det ærede Medlem faa meget vanskeligt ved at begrunde. Bestemmelserne i Sommer om Nedsættelse af Indlaansrenten og Bestemmelsen i Lovforslaget, her om Nedsættelse af Renten for nye Indlaan har begge til Formaal at fremme Muligheden for Konvertering og ikke noget andet. Under Behandlingen i Sommer har vi udtrykkelig sagt, at vi ønskede ikke denne

Nedsættelse af Indlaansrenten, hvis der kun var Spørgsmaal om at skaffe et vist Pengebeløb til Stede, vi vilde kun gaa med til den under den bestemte Forudsætning, at det var en Nødvendighed for at sikre Konverteringens Gennemførelse. Det samme er Tilfældet med Hensyn til den $\frac{1}{2}$ pCt.s Nedsættelse, der nu foreslaas. Men paa dette Omraade som paa det Omraade, jeg nævnte før, de 3 pCt.s Afgift af Byobligationerne, var det ærede Medlem igen blevet yderst betænkelig til Trods for, at Landstinget i Sommer foreslog denne Nedsættelse med $\frac{1}{2}$ pCt.

Det ærede Medlem havde jo en Fond af Betæneligheder. I al den Velvilje, som det ærede Medlem gjorde sig Umage for at lægge for Dagen, var der stadig den store Bekymring: det, der her foreligger, duede ikke, men der var mange andre Veje at gaa. Det har vi nu hørt et Aars Tid eller mere. Hver Gang der har været Forslag om Rente-nedsættelse, hver Gang der har været Forslag om Konvertering, har det ærede Medlem været velvillig, men bare ikke over for det, der kan gennemføres, men over for noget andet, som han ikke selv ved hvad er. Jeg tror, det havde mere Værdi, om man nu vilde samle sig om det mulige, om man nu vilde tage Ansvar for den Stilling, man tidligere har indtaget. Og naar der i det foreliggende Lovforslag er vist Hensyn til de Synspunkter, som Venstre i Landstinget fremførte, saa hold op med Betænelighederne, hvis det er Meningen, man vil udrette noget!

Det ærede Medlem Hr. Clausager siger, at den Rentelettelse, der er hængt paa, maa kobles fra, den kan man ikke forhandle om samtidig med Konverteringen. Nu staar de to Ting i en vis Forbindelse med hinanden, og den Tale om Sammenkædning af hinanden uvedkommende Ting, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hasle talte om, er der jo ingen saglig Begrundelse for; thi disse Ting hører nøje sammen. Sagen er nemlig den, at den Landmand, der faar sin første Prioritet konverteret ned til 4 pCt., vil i mange Tilfælde; hvis ikke yderligere foretages, selv med de nuværende Priser ikke kunne klare sig. Og det er ikke den insolvente Landmand, det er ikke den udelige Landmand, det er ikke blot den Slags Landmænd, om hvem det ærede Medlem Hr. Clausager siger, at der er nok til at løse ham af — i en anden Forbindelse sagde det ærede Medlem med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor megen Gæld der maa sættes i Landejendomme, at der er nok, der vil løse af. Ja, det er der; men det